

عنوان مقاله:

معماری سبز، خوانشی جدید از معماری نوین

محل انتشار:

همایش ملی سازه، راه، معماری (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هادی ظهوری خسروشاهی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری

محمدباقر ظهوری خسروشاهی - کارشناس ارشد مهندسی عمران سازه

خلاصه مقاله:

سرزمین ایران از زمانهای پیش از تاریخ حلقه رابط بین تمدنهای مشرق زمین و غرب بوده و این موقعیت در تقابل فرهنگی آنچنان مهم جلوه می کرده است که به قول پروفسور گیرشمن ایرانیان فرهنگها و تمدنهای ملل دیگر جهان را دریافت می کردند و از آن بهره مند می شدند آنگاه این فرهنگهای ملل دیگر را با نچه خود داشتند می آمیختند و پس از تکامل به دیگران منتقل می کردند ایران ا ز معدود کشورهای جهان است که در طول تاریخ توانسته است با ویژگیهای فرهنگی و جغرافیایی خود معماری متنوعی ایجاد کند در تمام طول تاریخ معماری و ساختمان سازی طراحان همواره در صدد پاسخگویی به شرایط آب و هوایی بوده اند حتی در معماری به اصطلاح بدوی طراحی اقلیمی دارای بیان دقیق و استادانه ای بوده است خواهد ساختمانهای روستایی واقع رد کوهستانها که در مقابل باد محافظت شده و رو به جنوب می باشند و خواه در پلان خانه های حیاط مرکزی سنتی که جهت حفظ سرمای شب در اقلیم گرم و خشک طراحی شده اند طراحی اقلیمی که به نام زیست اقلیمی ساختمان نیز نامیده می شود شامل یک سری اصول علمی و کاربردی می باشد که در نظر گرفتن این اصول در طراحی ابنیه توسط طراحان و معماران می تواند منجر به طراحی فضاهای بهینه از نظر آسایش انسان و در نهایت صرفه جویی در مصرف انرژی گردد.

کلمات کلیدی:

معماری - طراحی اقلیمی - تلفیق فناوری - آسایش انسان معماری سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/149846>

